DOMSTOLENS DOM
AF 31. MARTS 1965

Macchiorlati Dalmas e Figli mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 21/64

Processprog: Italiensk

Angående:

Annullation, tilbagekaldelse eller i det mindste ændring af Den Høje Myndigheds beslutning af 8. april 1964, meddelt sagsøgeren den 14. april 1964, i henhold til hvilken sidstnævnte skulle betale 7 000 000 italienske lire »som forhøjelse på grund af forsinkelse med betaling af afgifterne«.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Søgsmålet fra firmaet Macchiorlati kan admitteres, for så vidt det tilsigter en annullation af beslutningen af 8. april 1964, herunder påstanden om, at det fastslås, at de generelle afgiftsbeslutninger, hvorved der er fastsat forhøjelser på grund af forsinkelse, er retsstridige. Derimod bør de påstande, som går ud på, at det fastslås, at beslutning nr. 59 og de generelle beslutninger om fastsættelsen af afgiftens størrelse er retsstridige, afvises fra realitetsbehandling. I intet tilfælde findes annullationssøgsmålet at være grundet.

Domstolen bør tage firma Macchiorlati's begæring om en nedsættelse af forhøjelserne på grund af forsinkelse til følge i det omfang, den finder det rimeligt.

Sammendrag

1. *Finansielle bestemmelser — afgifter — forhøjelser på grund af forsinkelse — karakter — sanktion eller tvangsbøde*
   (EKSF-traktaten, artiklerne 36, 50, stk. 3)

2. *Finansielle bestemmelser — afgifter — regler om pålignings- og opkrævningsvilkårene — snæver fortolkning*
   (EKSF-traktaten, artikel 50, stk. 2)

3. *Ulovlighedsindsigelse efter EKSF-traktatens artikel 36, stk. 3 — begrænsning af anvendelsesområdet til generelle beslutninger og henstillinger — individuel beslutning — klagefristens udløb*

4. Ulovlighedsindsigelse efter EKSF-traktatens artikel 36, stk. 3 — direkte retlig forbindelse mellem den påklagede retsakt og den anfægtede generelle retsakt

1. De i EKSF-traktatens artikel 50, stk. 3 nævnte forhøjelser af afgifterne er sanktioner eller tvangsbøder ifølge artikel 36 i nævnte traktat.
2. EKSF-traktatens artikel 50, stk. 2 angår alene vilkårene for afgifternes påligning og opkrævning og vedrører ikke de forhøjelser på grund af forsinkelse, som nævnes i samme artikels stk. 3. Da der er tale om bestemmelser, som fastsætter væsentlige formkrav for gyldigheden af Den Høje Myndigheds beslutninger på afgiftsområdet, kan man ikke ved hjælp af fortolkning udstrække disses rækkevidde og anvende dem på tilfælde, som ikke er nævnt i traktaten.
3. Jf. sammendrag nr. 4 i sag 3/59, Sml. 1954—64, s. 169.
4. Man kan kun påberåbe sig de generelle beslutningers ulovlighed i det omfang, der findes en direkte retlig forbindelse mellem dem og den påklagede individuelle retsakt.